

Duch Święty, Słowo i modlitwa

Tekst biblijny: Rz 8,26-27

Cel lekcji:

Poznanie: Rozpoznanie absolutnej konieczności modlitwy i studiowania *Pisma Świętego* w naszym chrześcijańskim życiu.

Odczucie: Odczucie potrzeby pełniejszego doświadczania obecności Ducha Świętego przez modlitwę i studiowanie *Biblii*.

Działanie: Kultywowanie upodobania do spędzania czasu w łączności z Chrystusem za pośrednictwem Ducha Świętego przez regularną modlitwę i studiowanie *Biblii*.

Plan nauczania

I. Poznanie: Obietnica Ducha Świętego.

A. Dlaczego obecność Ducha Świętego jest tak niezbędna w życiu chrześcijanina?

B. Jak studiowanie *Biblii* wiąże się z napełnieniem Duchem Świętym?

II. Odczucie: Obecność Ducha Świętego.

A. Jak możemy pełniej doświadczyć w naszym życiu obecności i mocy Ducha Świętego?

B. Jak się czujesz, gdy poświęcasz regularnie czas na osobiste nabożeństwo w żywej łączności z Bogiem?

C. Jak się czujesz, gdy regularnie zaniedbujesz osobiste nabożeństwo?

III. Działanie: Moc Ducha Świętego.

A. Co możesz zrobić, by poprawić jakość twojego osobistego nabożeństwa, aby żyć każdego dnia w obecności i mocy Ducha Świętego?

B. Jak możesz przyjąć obietnice *Pisma Świętego* jako własne, a nie jak coś, o czym tylko czytasz w *Biblii*?

Podsumowanie: Bóg pragnie nas napełnić Duchem Świętym. Duch Święty jest osobistym Ambasadorem i najcenniejszym Darem Chrystusa. Gdy spędzamy czas z Jezusem w modlitwie i studiowaniu *Biblii*, z pokornym sercem i w postawie uległości, On napełnia nas swym Duchem. Gdy poddajemy się Chrystusowi, wierzymy w Jego Słowo i przez wiarę przyjmujemy Jego obietnice, wówczas będziemy żyć w Jego obecności. Duch Święty będzie nas napełniał. Tajemnica otrzymania Ducha Świętego w pełni Jego mocy nie jest wcale tajemnicą. Kiedy poddajemy się Chrystusowi, pragniemy Jego chwały, a nie własnej. Gdy modlimy się, wierzymy obietnicy Ducha Świętego i przyjmujemy ją osobiście, wówczas Duch Święty zostaje wylany na nas w obfitości.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 J 5,14-15

Klucz duchowego rozwoju: Wielu chrześcijan nie rozumie prawdziwego celu modlitwy. Modlimy się nie dlatego, że czegoś chcemy dla siebie. Modlimy się, bo jesteśmy tak pełni miłości do Chrystusa i uznania dla tego, co On dla nas uczynił, iż pragniemy mieć więź z Nim. Przebywanie w Jego obecności jest przyjemnością. Doświadczenie wspólnoty z Nim jest pragnieniem naszego serca. Modlitwa jest środowiskiem, w którym Duch Chrystusa przemawia do naszego serca i pociąga nas do Niego.

Kiedy pragnieniem naszego serca jest poznanie Chrystusa, wówczas jesteśmy otwarci na przyjęcie Jego najwspanialszych błogosławieństw. Nasz Pan jest Dawcą wszelkich dobrych darów (Ps 84,11; Jk 1,17). Jak rodzic pragnie dawać dobre dary swoim dzieciom, tak nasz niebiański Ojciec pragnie dawać w obfitości dobre dary każdemu z nas. Prosząc z wiarą, wierząc, że otrzymaliśmy, polegając na jego obietnicach, stajemy się odbiorcami największych błogosławieństw nieba.

Tylko dla nauczyciela: Jednym z najlepszych sposobów doświadczenia głębokiego osobistego nabożeństwa jest połączenie modlitwy i studiowania *Biblii*. Kiedy się modlimy, mówimy do Boga. Kiedy czytamy Jego Słowo, On przemawia do nas. Zachęć uczestników lekcji, by klękali przed Bogiem z otwartą *Biblią*. Zaproponuj, by przeczytali fragment psalmu lub ewangelii, a potem w myślach powiedzieli Bogu o tym, co przeczytali. Duch Święty uświadomi im te dziedziny ich życia, w których potrzebują duchowego rozwoju. Objawi im w Słowie Bożym to, co pociągnie ich do Jezusa.

Ellen G. White udziela nam takiej oto praktycznej rady: „Kiedy studiujecie *Pismo Święte* w pokorze i gotowości uczenia się, twoje starania zostaną obficie nagrodzone. »Człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać« (1 Kor 2,14). *Biblię* należy studiować z modlitwą” (Ellen G. White, w: *Review and Herald*, 4 VI 1889). Poproś uczestników lekcji, by poszli za tą natchnioną radą, łącząc studiowanie *Biblii* z modlitwą w nadchodzącym tygodniu, a podczas kolejnej lekcji opowiedzieli, jak wpłynęło to na ich osobiste nabożeństwo.

Otwarcie dyskusji: Choć modlitwa ma ogromne znaczenie dla chrześcijan, to jednak wielu traktuje ją jako obowiązek a nie przyjemność. Często staje się monotonnym powtarzaniem tych samych wyrażeń raz za razem. Bóg wydaje się im milczący i odległy. Co sprawia, że twoja praktyka modlitewna nabiera sensu? Czy masz ulubione miejsce modlitwy, gdzie czujesz się blisko Boga? Czy masz zaplanowany czas codziennej modlitwy i starasz się go przestrzegać? Jakimi elementami twojej praktyki modlitewnej chciałbyś się podzielić z innymi uczestnikami lekcji?

Kiedy patrzemy na modlącego się Jezusa, naszym udziałem stają się co najmniej cztery spostrzeżenia.

1. Jezus wiedział, że modlitwa jest niezbędna w Jego duchowym życiu. W ewangeliach widzimy Go często modlącego się (Łk 11,1).

2. Jezus miał określone miejsca, w których się modlił, a także zaplanowane pory modlitwy (Mk 1,35).

3. Jezus regularnie modlił się na głos (Hbr 5,7-8).

4. Jezus był całkowicie poddany woli Ojca we wszystkich swoich modlitwach (Mt 26,39).

Pytania do dyskusji

1. Jak praktyka modlitewna Jezusa może być wzorem dla nas?
2. Dlaczego ważne jest by łączyć modlitwę ze studiowaniem *Biblii*?
3. Jaką rolę odgrywa wiara w odpowiedzi na modlitwę? Dlaczego wiara jest tak ważna w naszej praktyce modlitewnej?

Etap 2 - Badanie

Komentarz biblijny

I. Modlitwa o spełnienie Bożych obietnic (przeczytaj 1 J 5,14-15).

W 1 J 5,14 Jan wyraża taką oto pewność: „Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych prośb zgodnych z Jego wolą” (BT). Zwróć uwagę, w czym leży nasza ufność. Nie w naszej modlitwie. Nie w naszych dobrych uczynkach czy sprawiedliwych dokonaniach. Nie w naszej wierze. Wyłącznie w Jezusie Chrystusie. Jan napisał: „Ufność, którą w Nim pokładamy”. Nasza ufność jest w Chrystusie, który nie może kłamać i składa wyłącznie pewne obietnice. Możemy mieć całkowite zaufanie, że co Chrystus obiecał, tego może dotrzymać.

Greckie słowo tłumaczone jako ufność to *parresia*. Pierwotnym znaczeniem tego słowa jest „swoboda wypowiedzi” - wolność w prawdziwie demokratycznym społeczeństwie do przemawiania otwarcie i śmiało. W oczach nieba mamy właśnie taką doskonałą wolność. Nie musimy niczego ukrywać przed Tym, który zna nas najlepiej i mimo to wciąż nas miłuje. Bóg zaprasza nas, byśmy przyszli do Niego i mówili otwarcie o wszystkim, co leży nam na myśli.

W jednej z najbardziej zdumiewających wypowiedzi na temat modlitwy kiedykolwiek zapisanych Ellen G. White stwierdza: „Zanoś przed Pańskie oblicze swoje potrzeby, swoje radości, smutki, troski i obawy. Nic nie może być dla Niego zbyt wielkim ciężarem i nic nie może sprawić, że będzie znużony. (...) Przynośmy do Niego wszystko, co wprawia nasz umysł w zakłopotanie. Dla Niego nic nie jest zbyt przygniatające, ponieważ utrzymuje całe światy i zarządza wszystkimi sprawami we wszechświecie. Nic, co w jakimkolwiek stopniu dotyczy naszego spokoju, nie jest dla Niego niezauważalne. Żaden rozdział naszego doświadczenia nie jest zbyt mroczny, aby Bóg nie mógł go przeczytać. Dla Niego żaden dylemat nie jest zbyt zagmatwany, aby nie mógł go rozwiązać. Nasz niebiański Ojciec dostrzega i natychmiast wykazuje zainteresowanie każdym nieszczęściem, które spada na najmniejsze z Jego dzieci, każdą trwogą, która opanowuje jego duszę, każdym momentem radości i każdą szczerą modlitwą wychodzącą z jego ust” (Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, Warszawa 2011, wyd. III, s. 99).

Zostaliśmy zachęteni, by odważnie i z ufnością przychodzić do tronu łaski (Hbr 4,16). Bóg czeka na nas. On jest przy nas, zawsze gotowy wysłuchać i cieszy się, gdy Jego dzieci przychodzą do Niego ze swoimi radościami i smutkami, nadziejami i lękami, zwycięstwami i porażkami.

Jan słusznie stwierdza, że wielką zasadą modlitwy jest prośzenie zgodnie z wolą Boga. Nie modlimy się: „Panie, niech się zmieni wola Twoja”, ale: „Panie, niech się stanie wola Twoja”. W swoim komentarzu do listów Jana William Barclay zwięźle wyraził tę kwestię: „Ostatecznie jedyną prawdziwą modlitwą jest taka, która wyraża szczerze przeświadczenie: »Niech będzie wola Twoja«, oraz stanowi prośbę o łaskę do przyjęcia tej woli i siłę do jej spełnienia” (William Barclay, *Barclay's Bible Commentary, The Letters of John and Jude*, Filadelfia 1960, s. 137).

Pytania do dyskusji: Co jest jedynym prawdziwym źródłem naszej ufności? Co to znaczy mieć pełne zaufanie do Chrystusa, gdy się modlimy? Jak oryginalne znaczenie słowa „ufność” w języku greckim pomaga nam lepiej zrozumieć, co znaczy przychodzić do Boga bez lęku i wahania? Co znaczy modlić się zgodnie z wolą Boga?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Poprowadź uczestników lekcji w praktycznej dyskusji na temat polegania na Bożych obietnicach. Poproś ich, by podzielili się swoimi ulubionymi biblijnymi obietnicami. Możesz poprosić kogoś o sporządzenie listy dziesięciu ulubionych obietnic uczestników lekcji i przypomnienie tych obietnic podczas kolejnej lekcji w następną sobotę.

Pytania do przemyślenia

1. Dlaczego lud Boży częściej jest pochłonięty uzyskaniem czegoś od Boga niż poznaniem Boga, od którego się czegoś spodziewa?
2. Choć Duch Święty jest pośród nas, łagodnie prowadząc nad do pełniejszego doświadczenia z Jezusem, dlaczego czasami wydaje się tak odległy? Co możemy zrobić, by kultywować żywą świadomość obecności Ducha Świętego?

Pytania do zastosowania

1. Czy możesz wymienić jedną obietnicę biblijną, o której spełnienie nie powinniśmy modlić się w ten sposób: „Panie, jeśli jest to Twoją wolą, proszę, uczyni to dla mnie”?
2. Skoro Bóg bardziej pragnie nam dać Ducha Świętego niż my pragniemy Go przyjąć, to dlaczego powinniśmy modlić się o wylanie Ducha Świętego?
3. Jak wasza klasa szkoły sobotniej może kłaść większy nacisk na modlitwę o wylanie Ducha Świętego dla was osobiście i dla całego Kościoła?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Gdy lud Boży wspólnie prosi o wylanie Ducha Świętego, jest w tym autentyczna duchowa siła. Duch Święty zstąpił z wielką mocą, gdy uczniowie modlili się zjednoczeni. Kościół nowotestamentowy był modlącym się Kościołem. Wierzący rozumieli, że bez mocy Ducha Świętego są absolutnie niezdolni stawić czoło pokusom szatana i wypełnić zleconą im przez Chrystusa misję ewangelizacji świata.

Zadania indywidualne

1. W nadchodzącym tygodniu wybierz jedną osobę spośród uczestników lekcji i podziel się z nią swoimi ulubionymi obietnicami biblijnymi.
2. Proś Boga, by skierował cię do osoby, z którą będziesz się mógł modlić o wylanie Ducha Świętego.